

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
 Gemeenschappelijk Centrum Procesvertegenwoordiging

Postadres Postbus 30126, 2500 GC Den Haag

Bezoekadres
 Schedeldockshaven 101
 2511 BM Den Haag
 Infolijn: (070) 3 70 3002
 Faxnr: (070) 370 9509/3188

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 De Edelachtbare Griffier
 Unit VI
 t.a.v. behandelend ambtenaar M. Bey-Farinella
 Postbus 20019
 2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Per fax en per post

Afdeling	GC-PV
Doorkiesnummer(s)	070-370 3789
Datum	19 maart 2003
Dossiernummer	0008.21.2037
Kenmerk	200301594/1/V1
Betreft	A. geboren op 17 juli 1979 van gestelde Iraanse nationaliteit

Hoogedelgestreng College.

Naar aanleiding van uw brief van 14 maart 2003, inzake het beroep van A. tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch van 4 maart 2003, verzonden op 5 maart 2003, merkt verweerder het volgende op.

In zijn eerste drie grieven stelt appellant dat de rechtbank ('s-Hertogenbosch) ten onrechte de feiten heeft vastgesteld zoals weergegeven in het kopje rechtsoverwegingen waardoor de rechtbank ten onrechte op grond van die onjuiste vaststelling heeft beslist, zodat de uitspraak de juiste feitelijke grondslag ontbeert.

In de vierde en vijfde grief stelt appellant dat de rechtbank ('s-Hertogenbosch) ten onrechte niet heeft beslist op de door appellant in beroep aangevoerde gronden. In zijn zesde en zevende grief stelt appellant dat de rechtbank ('s-Hertogenbosch) ten onrechte een tweetal door appellant aangevoerde gronden heeft verworpen.

Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 in aanvulling op artikel 6:5, onderdeel d, Awb bevat het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de president van de rechtbank. Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen alsmede de gronden waarop het standpunt berust. Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep.

Omdat de tweede, zesde en zevende grief in het hoger-beroepschrift niet meer dan een herhaling van de in eerste instantie naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank reeds heeft beslist, vormt, stelt verweerder zich op het standpunt dat appelland door Uw Afdeling ten aanzien van deze grieven niet in het hoger beroep kan worden ontvangen.

Ten aanzien van de eerste, derde, vierde en vijfde grief is verweerder van oordeel dat hetgeen in deze grieven is aangevoerd zich niet richt tegen enig nader omschreven onderdeel van de uitspraak en dus geen grieven zijn in de zin van artikel 85 Vw 2000. Derhalve is verweerder zich tevens ten aanzien van deze grieven op het standpunt dat appelland door Uw Afdeling niet in het hoger beroep kan worden ontvangen.

Voor zover appelland ondanks het voormelde toch in hoger beroep wordt ontvangen merkt verweerder het volgende op.

Verweerder handhaaft het standpunt dat de maatregel van vreemdelingenbewaring op zowel formele als materiële gronden rechtmatig is toegepast. Van de zijde van appelland zijn in hoger beroep naar het oordeel van verweerder geen grieven tegen de uitspraak aangevoerd die zouden moeten leiden tot een ander oordeel.

Allereerst wordt opgemerkt dat in de geschiedenis van de totstandkoming van de Vw 2000 met name van artikel 91 Vw, is te lezen dat is gekozen voor een beperkte vorm van hoger beroep die de Afdeling in staat stelt om grote aantallen zaken, waarin geen vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, op snelle en doelmatige wijze af te doen.

Het hoger-beroepschrift stelt naar het oordeel van verweerder geen rechtsvragen aan de orde die een dergelijk belang in zich houden. Hetgeen is aangevoerd kan naar het oordeel van verweerder dan ook niet tot vernietiging leiden.

Mocht uw afdeling niettemin toekomen aan een volledige inhoudelijke beoordeling van het hoger beroep dan wordt ten aanzien van de grieven verwezen naar hetgeen is overwogen in de bestreden uitspraak.

Ten aanzien van de grieven 3, 5 en 7 merkt verweerder nog het volgende op. Uit het proces-verbaal van de behandeling ter zitting blijkt dat de rechtbank het onderzoek heeft gesloten. Ingevolge artikel 8:65, eerste lid, van de Awb sluit de rechtbank het onderzoek ter zitting indien zij van oordeel is dat het onderzoek is voltooid. Het gaat hier om een bevoegdheid die ter beoordeling van de rechtbank staat. Ingevolge artikel 8:68, eerste lid, van de Awb kan de rechtbank, indien zij van oordeel is dat het onderzoek niet volledig is geweest, dat onderzoek heropenen. Dit is eveneens een bevoegdheid die ter discretie van de rechtbank staat. Blijkens de brieven van 3 maart 2003 en 6 maart 2003 heeft de rechtbank, naar aanleiding van brieven van 3 maart 2003 van appelland, besloten het onderzoek niet te heropenen en appelland meegedeeld dat het onderzoek in zijn zaak op 25 februari 2003 (de dag van de zitting) is gesloten. De rechtbank heeft evenwel appelland voor het instellen van een rechtsmiddel verwezen naar de in de uitspraak opgenomen rechtsmiddelen-clausule. Het feit dat de rechtbank het onderzoek in de zaak van appelland niet heeft heropend, is naar het oordeel van verweerder een bevoegdheid die ter discretie van de rechtbank staat.

Vgl. *ARRvS, 16 augustus 2001, 200103420/1 (productie 1);*
ARRvS, 5 september 2001, 200103487/1 (productie 2);
ARRvS, 14 maart 2002, 200200894/1 (productie 3).

De conclusie uit het voorgaande is dat de maatregel van bewaring ex artikel 59 Vw 2000 rechtmatig is opgelegd.

Op grond van het vorenstaande dient het hoger beroep naar het oordeel van verweerder primair niet-ontvankelijk te worden verklaard. Mocht u appellant ontvangen in zijn hoger beroep dan verzoekt verweerder u het hoger beroep ongegrond te verklaren. De bestreden uitspraak dient te worden bevestigd.

Een afschrift van deze zienswijze zond ik heden aan de gemachtigde van appellant, mr M.A. Collet, advocaat te Waalwijk.

Hoogachtend,

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie-en Naturalisatiedienst,
namens deze,

Mr O.J. Elbertsen, gemachtigde